

Bestemmelsen indeholder de materielle betingelser for iværksættelse af legemsindgreb mod en sigtet.

Bestemmelsen erstatter reglerne i § 794 om personlig ransagning og indebærer herudover – sammenholdt med lovforslagets § 792 b, stk. 1 – at der i modsætning til i dag sker en egentlig lovmæssig regulering af optagelse af fingeraftryk og personfotografier og – sammenholdt med § 792 b, stk. 2 – af de mere intense legemsindgreb (legemsundersøgelser).

Stk. 1 indeholder reglerne om legemsbesigtigelse af en sigtet og beskriver de krav, der stilles til kriminalitetens art, jf. side 49, mistanken, jf. side 51, og indikationen, dvs. indgrebets betydning for efterforskningen, jf. side 52.

Bestemmelsen i stk. 1 sammenholdt med § 792 b, stk. 1, der regulerer politiets adgang til at optage fingeraftryk og personfotografier med henblik på senere identifikation, nødvendiggør en tilpasning af de gældende administrative forskrifter, jf. bilag 3 og bilag 5 i betænkningen.

Stk. 2 regulerer de materielle betingelser for foretagelse af legemsundersøgelse og indeholder ligeledes en beskrivelse af kravene til kriminalitetens art, mistankens styrke og indikationen. Kravene i stk. 2 indebærer en skærkelse i forhold til kravene til legemsbesigtigelse i stk. 1.

Til § 792 b

Bestemmelsen indeholder to regler, der – i forhold til § 792 a – giver politiet øget mulighed for henholdsvis at optage fingeraftryk og personfotografier og at udtage blodprøver.

Stk. 1 indebærer, at politiet kan optage fingeraftryk og personfotografi med henblik på senere identifikation, selv om der ikke er behov herfor af hensyn til efterforskningen i den aktuelle sag. Dette er i lovforslaget beskrevet således, at indikationskravet i § 792 a, stk. 1, nr. 2, ikke behøver at være opfyldt.

Optagelse af fingeraftryk og personfotografi kan dog – i de tilfælde, hvor indikationskravet i § 792 a, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt – efter bestemmelsen alene ske, hvis den aktuelle sag vedrører en lovovertrædelse med en strafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. I forhold til gældende administrative regler (justitsministeriets cirkulære nr. 317 af 19. december 1933, jf. betænkningens bilag 5) indebærer dette en indskrænkning i politiets adgang til at optage fingeraftryk og personfotografier.

Om den nærmere afgrænsning af, hvilke arter af personfotografier der er omfattet af bestemmelsen, henvises til betænkningen side 43 f. Om § 792 b, stk. 1 i øvrigt henvises til side 53.

Stk. 2 indeholder en regel om, at udtagelse af blodprøver – uanset strafferamme for den lovovertrædelse, som efterforskningen vedrører – kan finde sted ved enhver lovovertrædelse, i hvis gerningsindhold indtagelse af spiritus eller euforiserende stoffer er et led. Bestemmelsen er udformet som en undtagelse fra kriminalitetskravet i § 792 a, stk. 2, nr. 1, og er begrundet i det særlige behov for udtagelse af blodprøver i sager af den nævnte karakter. Politiet har kompetence til at træffe beslutning om udtagelse af blodprøver i disse tilfælde.

Til § 792 c

I stk. 1–3 er der givet regler om kompetencen til at træffe beslutning om legemsindgreb mod sigtede og om kravene til formen for en sådan beslutning.

Kompetencen til at træffe beslutning om alle former for legemsbesigtigelse og legemsundersøgelse, inkl. optagelse af fingeraftryk og personfotografier, er efter stk. 1 tillagt retten. Politiet har dog kompetence til at træffe afgørelse om udtagelse af blodprøver i sager, der er omfattet af § 792 b, stk. 2.

Disse kompetenceregler medfører ingen ændring i den gældende retstilstand, hvor kompetencen til at træffe beslutning om personransagning efter § 797, stk. 1, principielt er hos retten, ligesom det i retspraksis er antaget, at optagelse af fingeraftryk og personfotografi kræver retskendelse.

Stk. 1, 2. og 3. pkt. og stk. 3 indeholder bestemmelser om retskendelsens form og rettens behandling af politiets eventuelle anmodning om et legemsindgreb. Den adgang, som ifølge stk. 3 skal gives for den, mod hvem indgrebet retter sig, til at udtale sig, inden retens afgørelse træffes, kan eventuelt gives i form af en erklæring til politirapport. Et ønske fra den pågældende om at udtale sig i en erklæring direkte til retten bør dog ikke afvises. Se i øvrigt nærmere betænkningen side 57.

Stk. 2 indeholder en »periculum in mora«-regel, der giver politiet adgang til at træffe en foreløbig beslutning om et legemsindgreb, såfremt indgrebets øjemed ville forspildes ved at afvente rettens afgørelse. Der henvises til betænkningen side 56.

Stk. 4 indeholder en bestemmelse om betydningen af, at en sigtet samtykker i foretagelsen af et legemsindgreb. Såfremt samtykket foreligger skriftligt, indebærer det, at kompetencen til at træffe beslutning om indgrebet overføres til politiet. Samtykke medfører derimod ikke nogen fravigelse af kravene til kriminalitetens art, mistankens styrke og indikationen. Politiet vil således ikke – uanset den sigtedes samtykke – kunne iværksætte en legemsundersøgelse, medmin-